

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 13:38

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg hæfter mig ved, at ordføreren siger, at euroen vil fungere godt i en bedre verden. Altså, når alle problemer i fremtiden er løst, vil euroen virkelig kunne vise sit værd. Der er et eller andet i kronologien, der ikke hænger sammen for mig. Man har altså en blind tro på, at verden på et eller andet tidspunkt nok skal blive god, og så skal euroen også nok vise sig at være god. Ville det så ikke være logisk at vente på, at verden blev god, før man begyndte at gamble med det her projekt?

Kl. 13:38

Alt dette leder mig hen til det, som fru Margrethe Vestager sagde om fordele og ulemper. Euroen dækker jo altså over meget mere end det papir og metal, vi render rundt med i lommerne, den er faktisk den samlede faktor for den økonomi, der nu engang dominerer eurozonen, altså de lande, der er med i Euroland. Hvis vi nu kigger lidt på eurozonen, går det jo faktisk ret dårligt i de lande og ret godt i Danmark. Arbejdsløsheden er voldsomt høj, næsten halvdele af de lande, der er med i eurosamarbejdet, overholder ikke engang vækst- og stabilitetspagten, og den økonomiske vækst er nærmest gået i stå i store dele af eurozonen, hvorimod Danmark stadig væk klarer sig supergodt. Så kunne fru Margrethe Vestager ikke uddybe lidt, hvad hun mener med fordele og ulemper?

Kl. 13:39

Formanden:

Det er der mulighed for nu. Værsgo.

Kl. 13:39

Margrethe Vestager (RV):

Mange tak. Det Radikale Venstre er gået ind for euroen, fra den blev tænkt. For vi tror, det er vigtigt for de enkelte lande og for Den Europæiske Union, at vi har den fælles valuta, og at vi så at sige er villige til at lægge bånd på hinanden, så vi ikke eksporterer vores egne problemer til de andre. Det er jo det, der har været situationen før, altså at man både havde muligheden for at skubbe arbejdsløshed over på de andre lande og havde muligheden for at skubbe usikkerhed i forbindelse med valutakursen over på andre lande.

Det synes vi er dårligt, og derfor synes jeg, det er vigtigt at glæde sig over, at det nu kan bli-

ve endnu bedre, fordi vi kan få bedre kapitalmarkeder. Og det er måske sådan lidt omvendt – for jeg ved, at hr. Morten Messerschmidt, som tilhører et støtteparti til regeringen, må have den yderste tillid til statsministerens gøren og laden – at det er mig, der står her og har en filtro til, at der faktisk er noget konkret i de ting, som statsministeren arbejder for i Den Europæiske Union og dermed også i G20-sammenhæng, og dermed også internationalt, og at det kan blive til noget. Når jeg tror det, er det jo, bl.a. fordi jeg ved, at statsministeren har et flertal i Folketinget i ryggen, når det kommer til kapitalfondene.

Lige en sidste ting: Jeg synes, det er fantastisk at se, hvilke ambitioner modstanderne af euroen har på euroens vegne. Euroen løser det ikke, euroen giver et bidrag, men resten af arbejdet må vi gøre selv – og det gælder også i Italien, Frankrig og Tyskland og i alle de andre lande.

Kl. 13:41

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:41

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg bliver en lille smule nervøs, når jeg hører det, fru Margrethe Vestager siger. Før hørte vi, at der ikke er nogen, der sælger penge, men det er der sådan set rigtig mange mennesker, der lever godt af. Det er derfor, vi har det, der hedder en rente, som normalt identificeres som pengenes pris. Nu hører vi, at Italien bare skal løse sine problemer for sig, og at Tyskland skal løse sine problemer for sig. Men fru Margrethe Vestager overser jo fuldstændig, at en række af de problemer, som disse lande kæmper med, skyldes euroen og skyldes det forhold, at økonomierne i så forskellige lande som Finland, Grækenland, Portugal, Tyskland osv. ikke er ens, og at det derfor er en kæmpe ulempe for de lande i dag at være underlagt en fælles rente og en fælles valutakurs.

Er fru Margrethe Vestager ubekendt med, at da euroen blev indstiftet, havde Grækenland en rente på 16 pct. og Tyskland en rente på 5 pct.? Det er selvfølgelig et produkt af de underliggende forhold, og de underliggende forhold er ikke væk. Arbejdsmarkedspolitikken, socialpolitikken, strukturpolitikken er præcis den samme.

Kl. 13:42

Formanden:

Så er det ordføreren.